

Chủ đề: [Soạn văn 6 sách Cánh Diều](#)

Soạn văn 6 bài Tự Đánh Giá bài 9 (trang 84-88 SGK Ngữ văn 6 tập 2) sách Cánh Diều với hướng dẫn chi tiết giúp các em tổng hợp và đánh giá lại kiến thức đã được học trong *bài 9: Truyện*

Soạn bài Tự đánh giá bài 9 Cánh Diều Ngữ Văn 6 tập 2

Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

NẮNG TRƯA BỒI HỜI

- Thủy ơi! Má đi nha!

Giá như mọi hôm, nghe má gọi thế, Thủy chỉ cần “dạ” rồi vẫn cắm cúi bên bàn học. Nhưng hôm nay thì không. Em vội vàng đứng lên. Ngoài kia trời nắng quá. Chiếc nón đã cũ chỉ che nổi một bên vai của má. Mấy cánh hoa đã nhạt trên nền vải áo - chiếc áo của chị Hạnh “cho” má - dập mồ hôi như dán vào lưng má và thấm hắt lên.

- Má để con dắt xe ra...

Khoảng trời trước ngõ vút xanh thẳm. Nắng đỏ chang chang. Con đường trải nhựa kẻ thẳng băng, sóng soài không bóng cây. Đã bao nhiêu năm tháng, mỗi ngày hai buổi má đạp xe đi về trên con đường ấy. Sao hôm nay em mới nhận ra?...

- Thôi để má. Con vào học đi, không có nắng.

Nói rồi, má lên xe. Nắng trưa đỏ đầy lưng má. Má còn bảo em vào nhà đi kéo nắng... Thủy thấy nghèn nghẹn ở cổ...

Thế mà chiều hôm qua em đã “tức” má, đã cho là má “ghét” em nên cứ hơi một tí là mắng em. Lúc thì tại đưa cái này cho má chậm; lúc thì tìm thứ kia không thấy, cứ như khách ở đâu đến chơi.

Chiều hôm qua, nhà có khách. Cô gì ấy, em không hỏi tên, nói là ở Hội Phụ nữ đến hỏi má. Cô ngồi chờ một lúc rồi về. Việc tưởng thế là xong. Em sẽ nói lại cho má biết. Không ngờ...

Vừa bước vào nhà, má đã hỏi ngay:

- Lúc cô Hoa đến, con làm gì?

Em ngạc nhiên:

- Cô Hoa nào ạ?

- Là cô ở Hội Phụ nữ đến hỏi má ấy!

- Má gặp cô rồi ạ?
- Phải. Cô ấy chê con đây. Con đang làm gì?
- Con học bài.
- Chứ không tiếp khách?
- Dạ. Có. Con có mời cô uống nước.
- Xong rồi, con lại học tiếp?
- Vâng ạ.
- Con cũng không hỏi cô đến có việc gì, có nhắn lại gì không?
- Dạ không. Cô bảo cô đợi má.
- Con cứ để cô ngồi một mình?
- Dạ. Con học bài.
- Vậy là có con ở nhà cũng như không có ai. Bị chê là phải.

Thủy thấy má hôm nay “làm sao” ấy.

- Thế con phải làm gì ạ?
- Con có thể cùng ngồi tiếp chuyện, hỏi xem cô có việc gì nhắn hoặc là trả lời những câu cô hỏi. Ai lại khách đến nhà mà để khách ngồi trơ ra như thế bao giờ.

Thủy tấm tức, chảy nước mắt:

- Nhưng mà... có phải là khách của con đâu mà con biết nói chuyện ạ! Má cứ la con...
- Lại còn cãi hả?

Má cũng bực và để mặc cho em ngồi khóc, ngồi “tức” má. May quá, tối hôm ấy, ba đi công tác về, má không nói gì em nữa và hình như ba, má có nhắc đến sau bữa cơm. Chắc là... chuyện ấy.

Đến tối, lúc chỉ có hai cha con, ba vui vẻ:

- Ba con mình nói chuyện một lúc nào!

Thủy hơi lạ. Ánh mắt của ba cười cười:

- Chuyện người lớn. Không phải chuyện trẻ con đâu, con gái của ba ạ.

Thủy dụi đầu vào vai ba:

- Ba!

Ba xoa tóc em:

- Con có biết, bây giờ con là gì của má con không? Tất nhiên không phải là con trai rồi!

- Con... thì con vẫn là con của má ạ!

Thủy ngỡ ba sắp chê việc tiếp khách mà má đã kể cho ba biết. Em cảm thấy tủi thân. Nhưng mà không, ba lại nói:

- Không chỉ là con. Mà còn hơn thế nữa kìa!

Em chưa hiểu và ngược mắt nhìn ba. Ba âu yếm nhìn em:

- Bây giờ, nhất là những hôm ba đi vắng, con là chỗ dựa, là trợ lý cho má con rồi đó. Con đã là cô Thủy chứ không còn là cô bé Thủy, cái bé Thủy nữa đâu! Má con...

Ánh mắt ba vừa dịu vừa đắm thắm:

- Má con vất vả quá. Được hai chị em con, chị Hạnh đã về nhà chồng. Lại vẫn một tay má con chăm lo tất cả. Con đã lớn, má không dựa vào con, con không là chỗ dựa của má, thì còn ai vào đây nữa? Cả với ba nữa ấy. Khi vắng mẹ, con là chỗ dựa của ba đấy!

Thật lạ lùng. Em không nghĩ ba lại nói với em những điều như thế. Ba vẫn nhỏ nhẹ gần như thầm thì với riêng em:

- Đáng lẽ, ba phải cho con biết điều ấy sớm hơn để con không bị má mắng vì những chuyện lật vật. Mọi việc con làm đỡ má hôm nay, thực ra chỉ là sự chuẩn bị cho con mai đây mà thôi. Ở tuổi con như bây giờ, má con cũng bị ngoại con mắng như thế, và đó là việc ngoại dạy dỗ dần cho má con để má con là má của con hôm nay... Chẳng phải là ghét con mà má con mắng con đâu...

Ôi, ba! Thủy không ngờ. Ba thật là... tình cảm. Ba đã nói “hộ” cho má những điều mà má chưa nói với em...

Thì ra... Em không còn bé nữa. Đã có cô, bác là bạn của má nói vui là: “Trông hai má con cứ như hai chị em...”. Như thế là má chưa già. Như thế là em đã lớn.

Sáng hôm nay, em nhìn má tất tưởi lo việc nhà, lo cả bữa ăn sáng cho em ăn rồi đi học. Má hình như có gầy yếu, có già hơn dạo em còn bé. Sao điều ấy em không hiểu nhỉ?

Nắng trưa gay gắt.

Má đang đạp xe trên con đường không bóng cây. Thế mà sao má cứ lo con dắt xe ra cho má bị nắng. Có đứa con nào lại không hiểu được sự chịu đựng đến vô cùng của người mẹ như thế vì cuộc sống, vì gia đình và vì những đứa con?...

Thủy quay vào nhà. Em định chạy sang nhà Vi chơi một lúc. Em chợt nhìn và thấy vô khối công việc mà má chưa kịp làm...

Thủy không đi nữa.

Nắng trưa sao bồi hồi...

(PHONG THU - Những truyện ngắn hay viết cho thiếu nhi, NXB Giáo dục, 2005)

Ghi vào vở chữ cái đứng trước phương án trả lời đúng cho mỗi câu hỏi (từ câu 1 đến câu 9):

Câu hỏi trang 87-88 Tự đánh giá bài 8 Ngữ Văn 6 tập 2 Cánh Diều

Câu 1. Văn bản Nắng trưa bồi hồi thuộc thể loại truyện gì?

- A. Truyện đồng thoại
- B. Truyện ngắn
- C. Truyện truyền thuyết
- D. Truyện cổ tích

Câu 2. Văn bản Nắng trưa bồi hồi viết về đề tài gì?

- A. Thiên nhiên
- B. Thời tiết
- C. Gia đình
- D. Bạn bè

Câu 3. Văn bản Nắng trưa bồi hồi giống ba truyện đã học (Bức tranh của em gái tôi, Điều không tính trước và Chích bông ơi!) là đều tập trung ca ngợi điều gì?

- A. Tài năng
- B. Lòng nhân hậu
- C. Tình bạn

D. Bảo vệ môi trường

Câu 4. Trong văn bản, câu nào sau đây là lời nhân vật?

A. Em định chạy sang nhà Vi chơi một lúc.

B. Thuỷ quay vào nhà.

C. Thế con phải làm gì ạ?

D. Ánh mắt của ba cười cười.

Câu 5. Trong văn bản, câu nào sau đây là lời người kể chuyện?

A. Con... thì con vẫn là con của má ai

B. Má con vất vả quá.

C. Má để con dắt xe ra...

D. Thuỷ tím tím, chảy nước mắt.

Câu 6. Ôi, ba! Thuỷ không ngờ. Ba thật là... tình cảm. Ba đã nói “hộ” cho má những điều mà má chưa nói với em... Thì ra... Em không còn bé nữa [...] Như thế là má chưa già. Như thế là em đã lớn.

Các câu văn trên chủ yếu khắc hoạ nhân vật Thuỷ ở phương diện nào?

A. Hình dáng

B. Tâm trạng

C. Hành động

D. Ngôn ngữ

Câu 7. Trong văn bản Nắng trưa bồi hồi, người kể chuyện là ai?

A. Người kể xưng “tôi” và là nhân vật trong truyện

B. Người kể xưng “chúng tôi” và là nhân vật trong truyện

C. Người kể mang tên một nhân vật trong truyện

D. Người kể không tham gia vào câu chuyện

Soạn bài Tự đánh giá bài 9 Ngữ Văn 6 tập 2 (Cánh Diều)

Câu 8. Câu nào sau đây có trạng ngữ?

- A. Chiều hôm qua, nhà có khách.
- B. Nắng đỏ chang chang.
- C. Thuỷ không đi nữa.
- D. Nắng trưa bồi hồi.

Câu 9. Phương án nào nêu đúng nhiệm vụ của trạng ngữ đã xác định được ở câu hỏi 8?

- A. Chỉ thời gian
- B. Chỉ mục đích
- C. Chỉ địa điểm
- D. Chỉ phương tiện

Câu 10. Viết đoạn văn (khoảng 4 — 6 dòng) tóm tắt nội dung truyện Nắng trưa bồi hồi.

Đáp án câu hỏi trang 87-88 Tự đánh giá bài 8 Ngữ Văn 6 tập 2 Cánh Diều

Câu	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Đ/a	B	C	B	C	D	B	D	A	A

Câu 10.

Chiều hôm qua, khi Thủy đang học bài có cô ở bên Hội phụ nữ đến tìm mẹ, Thủy nghĩ đó không phải khách của em nên em không biết tiếp chuyện ra sao, chính vì vậy em mời khách uống nước rồi để khách ngồi chờ và em tiếp tục học bài. Nhưng khi mẹ về đã mắng Thủy vì để khách ngồi một mình, Thủy cảm thấy rất ảm ức và nghĩ do mẹ ghét Thủy nên mới mắng. Buổi tối mẹ đã kể cho bố nghe về câu chuyện buổi chiều. Biết chuyện bố đã gọi Thủy tới nói chuyện riêng và giải thích cho Thủy hiểu mẹ yêu thương Thủy nhiều như thế nào. Sau khi nói chuyện với bố Thủy đã hiểu được tình yêu thương và sự hi sinh của mẹ dành cho mình, Thủy quyết định sẽ giúp đỡ mẹ nhiều việc để mẹ không bận lòng.

~/~

Với toàn bộ tài liệu hướng dẫn soạn bài *Tự đánh giá bài 9*, trang 84, SGK Ngữ Văn 6 tập 2 Cánh Diều, hi vọng các em sẽ chuẩn bị bài học tốt nhất trước khi tới lớp. Chúc các em học tốt môn Ngữ văn 6.